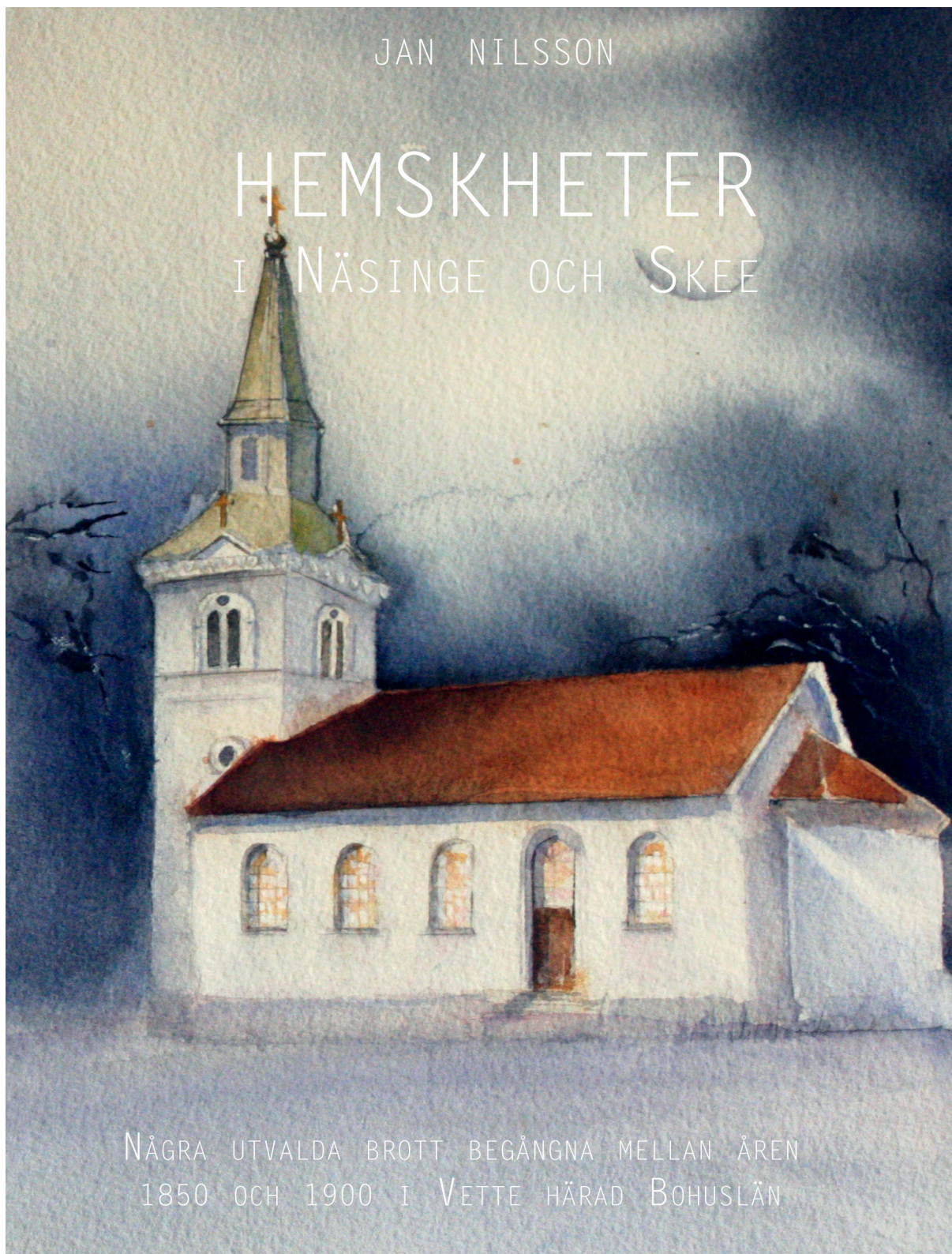


KÄLLMATERIAL

JAN NILSSON

HEMSKHETER

I NÄSINGE OCH SKEE



NÅGRA UTVALDA BROTT BEGÅGNA MELLAN ÅREN
1850 OCH 1900 I VETTE HÄRAD BOHUSLÄN

23. BARNAMORD
BEGÅNGET: 1899
GÄRNINGSMAN: HEDDA ANTONSDOTTER, LÖFKAS UNDER
BJÖRNERÖD

Utdrag ur domboken från Vette Häradsrätt.
Innehåller alla ingående handlingar i aktuellt mål.

Själva protokollsanteckningarna i domboken har vit bakgrund.

Till protokollet bilagda handlingar har grå bakgrund.

Originalhandlingarna kan till vissa delar vara svåra att tyda. Dels kan det bero på bläckfläckar, bortrivet papper eller att inbindningen av domboken gjorts så att ena kanten av en handling blivit "osynlig". Renskrift av texterna har gjorts så långt det är möjligt. Där texten ej kunnat tolkats, har ett frågetecken angetts.

Varje protokoll eller handling inleds med ett id-nr, ex. (v278495.b12480.s2469). Detta nr är ett id som används av företaget Arkiv Digital, när de katalogiserar och lägger ut materialet på internet. Du kan själv, med hjälp av detta id, söka fram aktuellt material på internet, men du måste då prenumerera på tjänsten. En sådan prenumeration kan lösas direkt på Arkiv Digitals hemsida.

Jan Nilsson

v281438.b3530

Fjerde rättegångsdagen

den 1 November 1899

Sessionen börj. kl 12 midd.

No 47

Sedan Kronolänsmannen F W Bendroth uti en den 17 sistlne månad till Domhafvanden ankommen skrifvelse anmält, att han den 15 i samma månad häktat och i afbidan på ransakning till kronohäktet i Uddevalla införpassat ogifta Hedda Antonsdotter från Björneröd, såsom skäligen misstänkt att hafva föröfvat barnamord har ransakning med den häktade blifvti till denna dag utsatt. Och då detta ransakningsmål nu företages, tillstädeskommer åklagaren Kronolänsmannen Bendroth, hvarjemte den tilltalade införs i tingssalen under bevakning.

Åklagaren inlemnar följande handlingar dels ett så lydanade polisförhørsprotokollet

“Protokoll hållet

Litt A

v281438.b3560

Bil A

Protokoll, hållet å Löfkas under Björneröd den 15 Oktober år 1899

S.D. Sedan underrättelse per telefon från Anton Andersson i Björneröd (Löfkas) sistlidne gårdagsafton ingått derom, att en hos honom varande qvinna, Hedda Antonsdotter, framfödt ett lefvande foster och detsamma afdagatgit, har undertecknad denna dag härstädes inställt sig för undersöknings hållande.

Härvid hördes:

Hedda Antonsdotter, som berättar: att hon vore född den 13 Maj 1870 och dotter af Anton Johansson och dennes hustru, Agneta, hvilka båda lefva och bo under Martin Andersson i Björneröd; att hon, som från barndomen tjenat hos främmande, varit i månadstjenst hos Anton Andersson redan ett och ett halft år till den 1 dennes, då aftalet om tjensten tagit slut, men att hon kommit öfverens med honom att hjälpa dem öfver denna månad, tills annan tjenare ankommit; att hon den 4 dennes var behjelpig med potatisupptagning och slutade dermed vid middagstiden, då hon kände sig illamående i följd af frysningar och hufvudvärk, hvarför hon, som antog att illamåendet var förebud till barnsbörd, begaf sig på väg till det 1/2 timmas väg härifrån belägna föräldrahemmet; att hon emellertid ej hann hem utan under vägen i skogen framfödde ett lefvande fullgånget foster af qvinnligt kön, som dock om en stund afled, som hon trodde af kölden; att hon lät fostret qvarligga i skogen och fortsatte mot hemmet, hvarunder hon i närheten af hemmet från sig skilde efterbörden; att hon ingen gång efter barnsbörden varit sjuk eller sängliggande utan ständigt var uppe och deltog i diverse sysslor; att hon den 7 i denna månad från hemmet återvände hit igen och på vägen hemtade det döda fostret, hvilket hon bar långt öfver fjellen der hon gömde det i en klovfa; att hon icke vare sig i hemmet eller här för någon omtalat att hon framfödt barnet, ehuru den stora allmänheten väl visste, att hon varit i grosess; att Anton Andersson sistlidne gårdag efterskickat ortens barnmorska, Anna Dahlberg, för hvilken hon efter samtal och undersökning slutligen erkänt att hon i skogen efter sig lemnat ett där framfött foster, fullgånget och vid lif; samt att barnet icke genom någon ringaste hennes handaverkan ljutiti döden.

Anton Andersson: som berättar, att Hedda tjanat der i 1 1/2 år och varit mycket omtyckt; att icke någon fäst sig vid att hon den 4 dennes gått hem, enär så skett förut och att hon varit borta några dagar; att sedan hon den 7 återkommit och under några dagar skött sina sysslor på vanligt sätt hade hon blifvit mer och mer smal omkring lifvet, något som ockå påpekats af en del arbetare, som på stället voro inackorderade, hvarför han anmodade barnmorskan om att komma hem; samt att hon icke nämnt om att hon framfödt barnet förr än under barnmorskans besök, samt

Barnmorskan Anna Dahlberg som berättar: att då hon, efterskickad, kommit till Löfkas hade hon tillfrågat Hedda om hon vore i grossess, hvartill denna svarat jakande och förnämligt att hon skulle föda barnet i medja af instundanade November månad, men att genom gjorda iakttagelser hon kommit till det resultat att Hedda redan födt barnet, något som Hedda till sist och efter å henne företagen inre undersökning bekräftade; samt att hon uppgifvit sig framfödt fostret i de skogklädda bergen häremellan och föräldrahemmet.

Då Hedda, som under förhöret låg till sängs, af barnmorskan förklarades ej vara sjuk, utan kanske orolig i följd af mitt besök derstädes, tillsades hon att uppstiga för att medfölja och utvisa platsen, der hon gömt liket, hvarefter undertecknad med Hedda samt barnmorskan Dahlberg, Anton Andersson och extra fånggevaldigern Carl Olsson från Strömstad begåfvo oss i bergen der liket efter ett par timmars letande hittades och medtogs.

Liket, af qvinnokön, synes alldeles fullgånget med fullt utvecklade naglar å såväl fingrar som tår och beväxt å hufvudet med omkring 1 1/2 cm långt hår. Tecken till yttre våld förefinnas, i det högra ögonlocken samt högra ögat och ögonhålans närmaste omgifning äfvensom partiet af högra kinden nedtill munnen äro borta, hvilket dock kan förorsakats på annat sätt än genom mensklig handaverkan, men då å liket, som för öfrigt är naket, finnes om halsen knutet ett band, bestående af dels svart ylle och dels grå domestik, tydligen rifvet från nedre delen af en kjol, hvilket rundt halsen och synnerligast å högra och främre sidan af densamma lemnat en djup fåra, måste det skäligen misstänkas, att Hedda med samma barn genom strypning qväft fostret. Hedda Antonsdotter, som erhöll del af dessa mina misstankar, förklarade dock enständigt att hon icke burit hand å fostret. På grund af hvad sålunda förekommit förklarade jag Hedda Antonsdotter häktad och iförpassade henne till kronohäktet i Uddevalla i afbidan på ransakning inför Vette häradsrätt, derom framställning kommer att aflåtas till vederbörande domhafvande jemte det rättsmedicinsk besigtning och obduktion å fostrets döda kropp kommer att hos Konungens Befallningshafvande begäras för hvilket ändamål den döde kroppen medtogs till Strömstad.

Som ofvan

In fidem*

F W Bendroth

* till bestyrkande av riktigheten (vid undertecknande av protokoll eller dylikt)

dels ett protokoll öfver rättsmedicinsk undersökning och liköppning å det döda fostret, hvilken handling är af denna lydelse:

v281438.b3580

Bil B

Afskrift

A. År 1899 den 20 Oktober förrätades på förordnande af Konungens Befallningshafvande i Göteborgs och Bohuslän rättsmedicinsk besigtning och liköppning å döda kroppen efter ett kvinnligt foster, framfödt den 4 dennes af ogifta Hedda Antonsdotter från Löfkas under Björneröd i Skee socken, 29 år gammal.

Förrättningen verkställdes i Strömstad Stads förvaringshäkte af under-tecknad i närvaro af kronolänsman-
nen F W Bendroth och poliskon-
stpaeln Aug Lundin. Likets identi-
tet intygades af kronolänsman Bend-
roth, som jämväl förde protokollet.

B. Med obduktionsordern följde en till Konungens Befallningshafvande i Göteborg ställd och i Wette härads kronolänsmanskontor den 16 Oktober 1899 af F W Bendroth undertecknad skrifvelse med begäran om rättsmedicinsk obduktion å ifrågavarande fosterkropp, hvilken skrifvelse i sak upplyste om följande:

att ogifta Hedda Antonsdotter från Löfkas under Björneröd den 4 dennes i dess skog födt ett lefvande, fullgånget foster hvilket hon, emedan det strax aflidit, låtit där kvarligga till den 7de i denna månad, då hon derifrån afhämtat samma och fört det nära 5 kilometer längre in i en klipphåla, där det efter flera timmars sökande den 15 dennes återfunnits;

att hon envist förnekat, att barnets död förorsakats genom någon hennes handåverkan, men att vid likets anträffande detsamma omkring halsen hade ett svart band, som vid borttagandet där efter sig lemnade en djup fåra, hvadan misstänktes, att barnet med ifrågavarande band strypts.

Liket har, sedan det hittades, förvarats i Strömstad stads förvaringshäkte.

Lufttemperaturen har den senaste tiden varierat mellan 0 gr - +10 gr C

C Yttre besigtning

1. Fosterkroppen av kvinnligt kön, ligger naken upplagd å obduktionsbordet. Endast omkring högra sidan af halsen, gående i sned ritkning omkring bälens öfre del, under venstra armen förefinnes ett löst knutet, dubbelvikt, 5 cm bredt band, som till halfva längden består af finare svart ylletyg och till andra hälften af grå domestik, den senare dubbelt så bred, dubbelviken och med den förra sammansydd. Det hela tydligen rifvet från från nedre delen af en kjol.
2. Kroppen är välbildad, mäter i längd 51 cm. Och väger 2660 gram. Dess betäckningar äro starkt uppdrifna, degiga och ge för tryck en knistrande förnimmelse.
3. Kroppen är i synnerhet å bälens nedre del och benen till stor del betäckt af barr, löf, jord och mossa samt där mycket nedsölad af barnbeck.
4. I ljumskveckan och axelhålorna en mindre mängd hudsmörja.

5. Allmänna hudfärgen grågrön. Huden är å skuldrorna och öfre delen af armarna beväxt med fina ullhår samt är å högra sidan af pannan, sidodelarna af buken samt större delen af ryggen beröfvad sin öfverhud. Underhudsfettväfven bildar ett fullt sammanhängande lager.
6. Nackspetslängden 11 cm. Hjässknölsbredden 8 cm och hakspetslängden 12,8 cm.
7. Hufvudsvålen, beväxt med ungefär 1 1/2 cm långt, ljust hår, företer öfver högra hjessbenet och angränsande del af nackbenet en något mer än speciester ansvällning af degig konsistens men saknar hvarje tecken till yttre skada.
8. venstra ögat slutet; dess bindehinna blek, smutsigt gråröd, utan synliga blödningar; hornhinnan grumlig, fullständigt ogenomskinlig. Ögonlocket slapt.
9. Högra ögonlocken och högra ögonhålans närmaste omgifning i öfrigt äro jemte ett rektangulärt parti af högra kinden ända ned till och ett stycke nedom högra munvinkeln samt inåt mot högra näsvinkeln i ett sammanhang aflägsnade, så att det därigenom uppkomna såret sammanhänger nedtill med munhålan. Högra ögonhålan, hvars benränder äro blottade, innehåller förutom en ringa mängd smörjig, tjockflytande vätska endast den sammanfallna ögonloben. Ofvan beskrifna sårs ränder äro smånaggade och dess botten ojemn, smörjig (råttor?).
10. Näsans, läpparna och munhålan slemhinnor blekt grårött missfärgade. Näsöppningarna och munhålan utan synligt innehåll. Munnen öppen. Näsans och öronens brosk uppmjukade.
11. Å halsen är huden öfverallt hel. På högra sidan i jemnhöjd med axeln synes där en 2 cm bred, grund, mjuk, ej intorkad intryckning af flammigt ljusröd färg och med finstrimmig, nålformig botten, hvilken, ehuru framtill otydligare, kan spåras tvärsöfver halsens framsida öfver till ventra sidan, där den ånyo blir fullt tydlig och tilltager i bredd, så att den sträcker sig ett godt stycke utöfver på ventra axeln, men visar samma utseende i öfrigt som på högra sidan. Baktill sammanlöpa nyss beskrifna sidofårar något afsmalnande med för öfrigt lika och fortfarande i samma horisontala plan i jemnhöjd med axlarna, lemnande något öfver medellinien på högra sidan ett parti af ungefär 1/2 cm bredd fritt utan att där visa något aftryck af knut eller ögla. Beskrifna intryckningar synas vara en trogen afgjutning af den väfnad, hvaraf det i punkt 1 omnämnda tygband bestå.
12. Bröstkorgen välformad. Buken ballonglikt utspänd.
13. Vid nafveln sitter fästad en 5 cm lång ounderbunden nafvelsträngsbit. Denna har en blyertspennas tjocklek, är lös och sladdrig, smutsigt rödbrun färgad. Dess fria ända fransigt ojemn.
14. Slemhinnan i blygden blek.
15. I stolgångsöppningen och däromkring en stor mängd barnbeck.
16. Naglarna på fingrar och tår hornartade, räcka något öfver fingerblommorna och nå ut till tåspetsarna.
17. I hvardera af de nedre lårbensutskotten en 3 mm stor ljusröd benkärna.
18. För öfrigt intet tecken till yttre våld.

Inre besigtning

19. Insidan af hufvudsvålen smutsigt gråbrun. På ett knappt tvåkronestort område öfver främre nedre delen af ventra hjessbenet är bindväfven mellan hjälmhinnan och yttre benhinnan indrökt med en gelatinös, mörkt brunröd färgad vätska.
20. Yttre benhinnan lossas med någon svårighet från hufvudskålsbenen. Dessa senare likväl lätt sins emellan och från hårda hjärnhinnan.
21. Skallens ben på hvalfvet hela.

22. Hårda hjernhinnan gråröd, glatt och glänsande. Långa blodledaren tom.
23. Hjärnan, som på ytan visar tydliga vindlingar, är i sin massa omvandlad till en nästan flytande gröt af gråröd färg. Ingenstädes inom hufvudskålen några märken efter blödningar eller andra sjukliga förändringar.
24. Hårda hjernhinnan på skallens bas ljust gråröd, glatt och glänsande. Blodledarna därstädes tomma. Benen hela.
25. Vid bukhålans öppnande utströmmar därur och ur beteckningarna en mängd rötgas. Knistring för knifven. Bukhinnan öfverallt glatt och glänsande, smutsigt brunrött missfärgad. Under densamma riktligt med små knappålshufvudstora rötgasblåsor. Ingen fri vätska i bukhålan. Lefvern skjuter med sin nedre rand nästan ned till nafveln. Mellangärdet slappt, når med sin högsta hvälfning i bröstvärtslinien på höger sida till under kanten af femte refbenet och på venster till öfre kanten af sjette. Nafvelkärnen öppenstående, utan innehåll.
26. Vid preparation af mjukdelarna å halsen befinnes muskulaturen fram till vara af blek, gråröd färg. Motsvarande den i punkt 11 beskrifna intryckningen å halshuden visar den i synnerhet på högra sidan en tydligt mörkare, brunröd missfärgning. Struphufvudet oskadadt. För öfrigt intet anmärkningsvärdt.
27. Intet innehåll i luftstrupen. Ljudspringan fri. Slemhinnorna i munnen, svalget, öfre delen af matstrupen, struphufvudet och luftstrupen samtliga samutsigt rödbrunt missfärgade.
28. Lungorna utfylla endast lungsäckarnas bakre del och lemna hjärtat och inre bröstkörteln fullständigt otäckta. Lungsäckarna tomma.
29. Inre bröstkörteln temligen stor, af ljus brunröd färg, utan blödningar.
30. Hjärtasäcken tom, glatt och glänsande, smutsigt missfärgad utan blödningar.
31. Hjärtat har vanlig storlek och är särdeles sladdrigt, samtliga dess afdelningar tomma, så ock de från hjärtat utgående stora blodkärnen.
32. Lungorna uttagas i sammanhang med hjärtat och inre bröstkörteln. Lungorna tillsammans med hjärtat och bröstkörteln flyta fullständigt i vatten, sedan större rötgasblåsor genomskurits.
33. Venstra lungan är måttligt starkt utspänd, af öfverallt luftkuddig konsistens. Dess färg är öfvervägande ljust gråröd. På de ljust gråröda partierna synes med loupe öfverallt tydliga men i allmänhet endast måttligt starkt utspända luftblåsor. På flera ställen af ytan förekomma dessutom olikstora blåslänkande utbugtningar på det serösa öfverdraget. Dessa, som äro fyllda med gas, äro klara och genomskinliga. Inga blödningar under det glänsande serösa öfverdraget. Venstra lungan ensam för sig flyter i vatten. Snittytan jemn och porös samt af rödbrun färg. Vid tryck på lungväfnaden lemnar den en måttlig mängd finskummig, med en och annan större gasblåsa blandad vätska. Väfnaden på flera ställen något skör (tydligt af förruttnelse). Venstra lungan, styckad i ärt- och bönstora bitar, flyter med undantag af ett par bitar fullständigt i vatten. Äfven efter mycket stark utkramning hålla sig bitarna flytande. Luftrörsgrenarna smutsigt missfärgade.
34. Högra lungan i dess öfre del förhåller sig väsentligt lika med den venstra. I den nedre delen däremot är dess konsistens mera kompakt, fast och seg och dess snittyta visar sig mörkt svartbrun. Äfven högra lungan hel flyter i vatten, men, styckad i ärt- till bönstora bitar, flyta endast de af de öfre partierna.
35. Hjärtats särskilda afdelningar af vanlig rymd och tjocklek, deras valvler och mynningar friska. Botalliska gången och äggrunda hålet öppna.
36. Mjälten af vanlig storlek, svartblå, lös och sladdrig, innehåller här och hvar rötgasblåsor.

37. Njurarna af vanlig storlek, lika stora, slappa och sladdriga; svälla i snittet.
38. Blåsan tom. Dess slemhinna blekt gråröd.
39. Magsäcken samt de öfre slingorna af tunntarmen utspända af gas. De nedre tarmslingorna ligga ouppblåsta, masklika, tätt intill sitt tarmkäv. Magsäcken innehåller en sparsam mängd slem med någon här och hvar svart tillblandning (barnbeck). Slemhinnan smutsigt gråröd. Matstrupens slemhinna missfärgad.
40. I tunntarmen en ringa mängd grårödt slem. Slemhinnan smutsigt gråröd.
41. Tjocktarmen i sin uppåtgående och tvärgående del fylld af ett ljusgult, i sin nedstigande del af ett mörkare till svart barnbeck.
42. Lefvern af vanlig storlek, brunviolett färg och mycket slapp konsistens. I dess inre samt under dess serösa hölje en riklig mängd rötgasblåsor.
43. Ingen skada på skelettet.
44. För öfrigt intet att anmärka.

Sålunda befunnet, sanningsenligt dikteradt, uppläst och justeradt, betygar
Conrad Cavalli-Björkman
extra provincialläkare i Strömstads distrikt

Att alla kaviteter blifvit öppnade och protokollet af obducenten under förrättningen
diskteradt, intyga
F W Bendroth Aug. Lundin
Afskriftens enlighet med originalet intygar, å tjenstens vägnar
Conrad Cavalli-Björkman
extra provincialläkare

v281438.b3620

Afskrift

Utlåtande

Af besigtungs- och liköppningsföreteelserna framgår beträffande ogifta Hedda Anton-
sdotters i skogen den 4 Oktober 1899 framfödda foster:
att det vid födseln varit fullgånget (2, 5, 6, 16, 17, 23),
att det varit med lif framfödt (32, 33, 34, 39),
att det vid dödstillfället varit nyfödt (4, 7, 13, 15, 19, 28, 34, 35, 39, 41),
att rundt nedre delen af dess hals ett horisontellt lagdt band hårdt tillsnörts och med
stor sannolikhet vållat dess död genom strypning (11, 26), men att vid besigtningen i
öfrigt af det i framskriden förruttnelse varande liket (2, 25, 32, 33, 36, 42) ej återfunnits
otvetydiga tecken på strypningsdöd,
att ej heller någon annan dödsorsak kunnat påvisas,
hvilket härmed på heder och samvete intygas.

Strömstad den 23 Oktober 1899
Conrad Cavalli-Björkman
extra provincialläkare i Strömstads distrikt.

Afskriftens enlighet med originalet intygar, å tjenstens vägnar
Conrad Cavalli-Björkman
extra provincialläkare

Angående sina lefnadsomständigheter uppgifver den tilltalade, att hon är född den 13 Maj 1870 i Björneröd af Skee församling och dotter af Husegaren Anton Josef Johansson och dennes hustru Agneta Billing, hvilka båda fortfarande lefva och bo i Björneröd; att hon vistades i föräldrahemmet, tills hon vid tio års ålder erhöll tjenst såsom vallhjon hos Anton Olausson i Gibberöd och dermed fortsatte, tills hon på sommaren 1885 konfirmerades; att hon derpå under ett års tid uppehöll sig i sitt föräldrahem, hvarefter hon åter fick tjenst hos bemälde Anton Olausson, och tjenade som piga hos denne i tvenne år; att hon derfter hade enahanda tjenst, hos en broder till Anton Olausson, Hilmer Olausson i Lifveröd under fem år, sedan hos Martin Olsson i Massleberg under tvenne år samt derpå åter hos förenämnda Anton Olausson i tre år; att hon derefter fick anställning som piga hos Anton Andersson i Löfkas under Björneröd, hos hvilken hon fortfarande tjenade vid det tillfälle hon häktades för ifrågavarnde brott; att hon är ogift, kan läsa och skriva samt icke förut varit för brott tilltalad.

Berörda uppgifter vitsordas i tillämpliga delar af ett åklagaren företedt, af kyrkoherden i Skee församling C A Ekstedt den 17 sistlidne månad angående den tilltalade utfärdadt prestbevis, af hvilken handling härförutom inhemtas, att den tilltalade eger hjälplig inläsnings- och svag kristendoms-kunskap samt att hon den 17 Juli 1885 i Skee församling kyrka första gången blifvit delaktig af H H Nattvard.

Hörd angående åtalet, berättar den tilltalade, att hon den 4 nästlidne Oktober, under det hon hos sin husbondes broder, som bor tätt intill denne, var sysselsatt med upptagande af potatis, kände sig illamående, fick frysningar och hufvudvärk, hvarför hon, som var i framskridet hafvandetillstånd, antog, att barnsörden vore förestående samt därför lemnade sin sysselsättning och i tanke att hinna fram, vid ungefär kl 1 på eftermiddagen begaf sig åstad till sitt en half timmes väg derifrån belägna föräldrahem; att hon emellertid under vägen, ett stycke inne i skogen derinvid, framfödde ett lefvande foster af qvinligt kön; att hos henne, som aldrig förut hyst någon tanke eller afsigt att taga lifvet at sitt foster, dock, sedan hon framfödt detta, vid åsynen af en några från platsen för nedkomsten belägen vattensamling, uppstod den tanken, att hon genom att dränka fostret lätteligen skulle blifva detta qvitt, och att hon derefter i afsigt att dränka fostret, med detta, som hon bar i sin kjol, begaf sig till berörde vattensamling och der nedlade fostret med dess ansigte vändt mot botten; att hon dock dessförinnan, för att fostret lättare skulle sjunka, vid dess hals under hakan medelst en tygremsa, som hon slet från kanten af sin kjortel fastband en mindre flat sten af en mansfingers tjocklek, hvilken sten hon upptog från marken invid vattensamlingen; att hon tillknöt tygremsan i nacken på fostret, utan att särskildt hårdt draga till remsan; att hon, när hon nedlade fostret i vattensamlingen, som var öfver en fot djup, tydligen märkte att fostret var vid lif, ehuru det icke gaf något ljud ifrån sig, men att när hon aflägsnade sig från platsen, fostret, som då låg helt och hållet öfvertäckt af vattnet med ansigtet mot botten, föreföll henne vara dödt; att hon under tillryggaläggandet af återstående vägen till hemmet måste upprepade gånger till följd af mattighet sätta sig ned, men att hon i öfrigt icke var vidare sjuk efter den genomgångna barnsörden; att hon omkring kl 4 på eftermiddagen samma dag framkom till hemmet och tänkte dervid att för sin moder berätta sitt brott hvilket hon dock icke kunnat förmå sig göra; att hon emellertid känt djup ledsnad och ånger öfver sin förbrytelse samt en stor längtan att få se sitt foster och derefter efter trenne dagars vistelse i hemmet, der hon icke kunde företaga sig något arbete, den 7 nästlidne Oktober åter uppsökte vattensamlingen, der hon nedlagt fostret; att fostret då befanns liggande på samma sätt, som då hon lemnade det, med tygremsan omkring halsen och ansigtet emot botten samt fullständigt öfvertäckt af vattnet; att hon upptog fostret och bar detsamma i sitt förkläde till en omkring två kilometer från vattensamlingen belägen bergsklofva, der hon gömde fostret och öfvertäckte detsamma med

mossa och en sten; att hon märkte, när hon upptog fostret, att den vid dess hals bundna sten, som hon sett sitta kvar, då hon nedlagt fostret, nu var borta; samt att hon, efter att hafva undandolt fostret i bergsklofvan, begifvit sig åter till sin husbonde, Anton Andersson, och börjat arbeta hos denne såsom förut; att hon vare sig af föräldrarne eller hennes husbondefolk, hvilka bådadera väl kände, att han varit hafvande, fått någon förebråelse för detta förhållande; att hon först för Barnmorskan Anna Dahlberg erkändt, att hon födt barnet; att hon icke kan säga, att hon i det ögonblicket, hon beslöt sig för att taga lifvet af fostret, kände sig drifven härtill af någon fruktan att ej kunna försörja detta; att hon vid tillfället icke "visste till sig"; att den person, som var barnets fader, haft kännedom om hafvandeskapet och vid tal härom icke gifvit henne något löfte att bidraga till barnets underhåll, men "snarare ett löfte om bidrag än ett afslag"; att barnets fader icke gifvit henne äktenskapslöfte; samt att, derest hon hunnit hem och icke under vägen öfverraskats af barnsörden, hon icke skulle hafva begått ifrågavarande brott.

Åklagaren förevisar förutberörde tygremsa, som befinnes vara af den beskaffenhet och storlek, som i ofvanintagna protokoll angående den rättsmedicinska besigtningen finnes anmärkt; och uppgifter åklagaren, att, när fostret efter den tilltalades anvisning återfanns i skogen, tygremsan ännu var fastbunden kring fostrets hals, men blef, enligt hvad åklagaren vill minnas af förutnämnda Carl Olsson från Strömstad, som biträdde vid fostrets eftersökande, upplöst och tillknuten under fostrets ventra arm, hvarvid remsan fick kvarligga vid högra sidan af halsen.

Härefter anhåller åklagaren om vittnesförhör med efter stämning närvarande, den tilltalades husbonde, Anton Andersson i Björneröd och Barnmorskan Anna Martina Dahlberg i Kroken samt med i Häradsnämnden tjänstgörande Häradsdomaren H A Andersson i Måssleberg; och enär jäf emot dem hvarken anföres eller kan utrönas, få de aflägga vittnes-seden, om hvars vigt de erinras, hvarefter de hvar för sig höras samt berätta:

1. Anton Andersson: att vt vidhåller riktigheten af sin vid polisförhöret afgifna berättelse samt tillägger, att vts hustru, hvilken såväl som vt hade kännedom om den tilltalades hafvandeskap, på morgonen lördagen den 14 nästlidne Oktober tillsporde den tilltalade, huru lång tid hon trodde det kunde dröja, tills hon skulle föda och dervid af henne erhållit till svar: "det blir inte ännu på en månad"; att både vt och vts hustru, till följd deraf, att den tilltalade syntts blifva smärtare om lifvet, misstänkte, att det icke stode rätt till med den tilltalades uppgift i nämnda hänseende och med anledning häraf berörda dag, för att få den tilltalade undersökt, sände bud efter vt Dahlberg, hvilken, efter det hon samma dag infunnit sig och undersökt den tilltalade, omtalade, huru det förhöll sig med den tilltalade, som derefter sjelf tillstod att hon inne i skogen ett stycke ifrån den till hennes föräldrars hem ledande vägen framfödt ett lefvande foster, som hon låtit kvarligga i en buske i skogen; samt att, då den tilltalade den 7 nästlidne Oktober åter infann sig hos vt, vt icke kunde märka, att hon var sjuk eller nedstämd eller annorlunda till sin sinnesbeskaffenhet än förut:

2. Anna Dahlberg: att, då vt vid det af vt Anton Andersson omvittnade tillfället infann sig hos denne, den tilltalade på vts fråga yttrade, att hon vore i hafvandetillstånd, att hon icke väntade barnsörden förrän i midten af den derpåföljande månade; att den tilltalade till en början vägrade att låta sig undersökas af vt, men gaf slutligen tillstånd dertill; att, då vt vid den verkställda undersökningen fann, att den tilltalade redan nedkommit med ett foster, samt yttrade till henne: "du har ju redan födt", den tilltalade medgaf detta; att på vt fråga, om den tilltalade dränkte fostret, hon förnekade, att så vore förhållandet samt

uppgaf på ytterligare fråga af vt huru hon vid nedkomsten kunde reda sig ensam, att hon "afslet nafvelsträngen med fingrarna" samt lät fostret, som varit vid lif "ligga och dö" i skogen, der hon framfödde det; samt att, då vt uttalade sitt beklagande öfver hvad som skett den tilltalade icke svarade något härpå och ej heller föreföll vara vidare bedröfvad öfver sin gerning; ock

3. H A Andersson: att vt under den tid, den tilltalade tjänade hos Martin Olsson i Massleberg, flere gånger sammanträffade med henne, att hon dervid föreföll att vara tillbakadragen och fåordig, men att hon dock på till henne framställda frågor gaf fullt rediga svar; att vt icke kan förstå annat, än att den tilltalade eger sina sinnens fulla bruk, äfven om hon icke är "så vidare klyftig" å förståndets vägnar; att den tilltalade, så vidt vt kännes, hos sina husbondefolk så väl i Massleberg som i Gibberöd, städse varit mycket omtyckt, att vt deremot försport, att den tilltalade i sitt föräldrahem icke skulle hafva varit vidare vänligt behandlad eller afhållen, men att vt icke känner, huru härmed i verkligheten förhåller sig.

Vittnesmålen upprepas för och vidkännes af vittnena, af hvilka Anton Andersson och Anna Dahlberg fordra ersättning för inställelsen och tillerkännes dem i sådant afseende ersättning af allmänna medel med iakttagande deraf, att traktamente för en i och för vittnesbesväret tillsatt dag beräknas för dem hvar till en krona 50 öre.

Den tilltalade förklarar sig icke hafva något att erinra gentemot Anton Anderssons och Anna Dahlbergs vittnesberättelser samt uppgifver i anledning af H A Anderssons vittnesutsaga, att hon icke kan säga annat, än att hon i sitt föräldrahem ömt ett godt bemötande; att hon dock haft den uppfattningen, att hon af de fem syskonen, af hvilka hon är den andra i ordningen, varit den som minst omfattats af föräldrarne; samt att, om så varit förhållandet, detta säkerligen berott derpå, att hon vid så tidiga år lemnat föräldrahemmet.

Åklagaren öfverlemnar härefter målet till Rns pröfning under yrkande om ansvar å den tilltalade för barnamord, dock att den tilltalade i betraktande deraf, att hon, såsom inhemtas af prestbeviset, eger svag kristendoms kunskap, och att hon genom sin medverkan, utan hvilken det skulle hafva varit omöjligt att återfinna det undandolda fostret, bidragit till sitt brotts upptäckande, måtte ådömas så lindrigt straff som möjligt, hvarjemte åklagaren yrkar, att den tilltalade måtte förpligtas gälda utdömda vittnesersättningarne och kostnaden för den rättsmedicinska undersökningen äfvensom de utgifter, som omförmäles i denna

"Räkning

å kostnader vid obduktion af ogifta Hedda Antonisdotters från Björneröd foster den 20 Oktober 1899:

<i>Rengöring af lokalen efter obduktionen</i>	<i>Kr 3</i>
<i>Transport af likdelarne till kyrkogården</i>	<i>" 1:-</i>
<i>Gräfning å kyrkogården</i>	<i>" 1:50</i>

Kr 5:50

Strömstad den 1 November 1899

F W Bendroth"

Sedan den tilltalade jemväl hänskjutit målet till Rättens afgörande, afsäger HdRn, efter enskild öfverläggning följande:

Utslag

Genom tilltalade Hedda Antonsdotters egen bekännelse samt hvad för öfrigt i målet förekommit är utredt, att Hedda Antonsdotter, som efter oloflig beblandelse blifvit hafvande, den 4 i sistl månad klockan omkring 1 e.m. känt plågor, i anledning hvaraf hon förmodade, att hennes förestående barnsbörd skulle börja och därför begifvit sig till sitt omkring en half timmes väg från husbondens bostad belägna föräldrahem för att der föda; att hon emellertid, kommen ett stycke på vägen närmre hemmet, känt, att förlossningens fullbordan nalkades, hvarför hon gått ett stycke upp i den närbelägna skogen samt der framfödt ett fullgånget, lefvande foster, af qvinligt kön; att hon omedelbart derefter, medtagande fostret i sin kjol, gått till en några steg från platsen för nedkomsten belägna vattensamling; att hon från marken derinvid upptagit en mindre, flat sten af en mansfingers tjocklek och med en från sin kjol afrifven tygremsa bundit stenen vid framsidan af fostrets hals samt tillknutit remsan i nacken på fostret; att hon omedelbart härefter i uppsåt att bringa fostret om lifvet, lagt detsamma i vattensamlingen med ansigtet vändt nedåt, hvarefter hon strax aflägsnat sig och begifvit sig till hemmet; samt att hon trenne dagar derefter åter begifvit sig till platsen i fråga och upptagit det döda fostret, som hon burit längre upp i skogen och dolt det i en bergsskrefva, der det sedermera efter den tilltalades anvisning den 15 sistlidne Oktober återfunnits; thy och som, med fostrets afseende å hvad extra Provincialläkaren E Cavalli-Björkman efter rättsmedicinsk undersökning och liköppning å det döda fostret i afgifvet utlåtande anfört, eller att fostrets död med stor sannolikhet förorsakats genom strypning, det måste anses ådagalagdt, att afdagatagandet af fostret skett genom den häktades erkända tilltag att med en tygremsa tillsnöra dess hals och derefter lägga det i vatten, så att fostret blifvit helt och hållet deraf öfvertäckt, pröfvar HäradsRätten i förmågo af 14 Kapitlet 22 § Strafflagen rättvist döma Hedda Antonsdotter att för barnamord, hvilket, i anledning af hvad upplyst blifvit, måste anses hafva skett i hastigt mod mod, hållas till straffarbete i två år och sex månader äfvensom ersätta hvad Statsverket kan visa sig hafva utgifvit i förskjutna vittneslöner och kostnader för den rättsmedicinska undersökningen, hvarjemte den tilltalade tillika förpligtas gälda Statsverket den af Åklagaren enligt härofvän intagna räkning utgifva summa fem kronor 50 öre.

I afbidan derå, att utslaget vinner laga kraft, skall den tilltalade fortfarande hållas häktad och förthy till Kronohäktet i Uddevalla åter införpassas.

(Besvärshänvisnin)

Sessionen afsl. kl 1/2 6 e.m.